

Libèl·lula

Dijous de la setmana passada, el servei lingüístic de l'Optimot, que fa pocs dies que s'ha estrenat a Twitter, va fer una piulada fent una crida: "Com en dieu, vosaltres, d'aquesta imatge?" A la imatge enllaçada sortia ni més ni menys que una libèl·lula. La crida va tenir efecte i en poques hores van recollir prop d'una quarantena de mots d'arreu del territori dels Països Catalans: *avió* (o *avionet*), *borinot*, *bruixes*, *calabruixa*, *cavall de bruixa*, *cavall de Sant Martí*, *cavall de serp*, *cavallet*, *cavallet d'acer*, *cavallet del diable* (o *dimoni*), *cavallet volador*, *cevil*, *damisel·la*, *dotó de bassa*, *espantadimonis*, *espiadimonis*, *estiracabells*, *farrer*, *guitarro*, *helicòpter*, *jolibeu*, *maroteta*, *pare vicari*, *parecabots* (o *parecabotes*), *parit*, *parot* (o *parotet*), *pixaví*, *reiet*, *remiqueri*, *rodabasses*, *rodadits*, *senyoreta*, *serpent*... i l'endemà encara en sortien uns quants més. Déu n'hi do, quants mots per anomenar un insecte tan inofensiu.

Sabíeu que...

L'Optimot (un servei que ofereix la direcció general de Política Lingüística de la Generalitat de Catalunya en col·laboració amb l'Institut d'Estudis Catalans i el Centre de Terminologia Termcat) és a Twitter des de l'11 de febrer i en poc més d'una setmana ja tenia 4.500 seguidors.

Les xarxes socials tenen aquest gran avantatge: posen en contacte a l'instant persones de qualsevol punt del planeta, i en aquest cas parlants de tot el domini lingüístic català, perquè tothom hi pugui dir la seva. La rapidesa de la xarxa desafia qualsevol treball de camp, la informació viatja ràpidament i des de qualsevol punt, tot i que també cal dir que, com qualsevol informació que ens arriba d'internet, després caldria contrastar-la des del punt de vista lingüístic.

Hem de saber aprofitar aquestes eines que ens donen les noves tecnologies per difondre la nostra llengua, per això animo l'Optimot a organitzar aquests saraus lingüístics a la xarxa, perquè de segur que n'aprendrem molt els uns dels altres.

De la mateixa manera, desitjo que resolguin molts dubtes lingüístics, igual que des de fa temps fan els perfils de Twitter de @aixocomesdiu, @Catala_Correcte, @flaixllengua, @btvllengua, @catalaugt, @apuntlinguistic, @sarriamasia i @barbarismes, perquè posant a l'abast dels usuaris la nostra llengua segur que ens desacomplexarem una mica i la farem servir més espontàniament, que bona falta ens fa. I als usuaris de les xarxes els dic que preguntin, que preguntin qualsevol dubte de llengua que tinguin, per més elemental que sembli, perquè així, entre tots, hi posarem el nostre granet de sorra. *

Les dones resplendents

Tots els esforços artístics i intel·lectuals, fins i tot les bromes, les ironies i les paròdies, funcionen molt millor a ulls del públic si el públic sap que en algun lloc rere la gran obra o la gran enganyifa hi pot localitzar una polla o un parell d'ous."

Si diuen que les primeres línies són decisives per a un llibre en mans del lector, el començament d'*El món resplendent*, de Siri Hustvedt, és demolidor. L'últim llibre de l'escriptora nord-americana és una obra mestra. Dens, complex, elaboradíssim. A *El món resplendent* Hustvedt no només desemmascara el "prejudici femení en el món de l'art", com explica ella mateixa, sinó que dissectiona els mecanismes de la percepció humana i com les expectatives (l'existència d'una polla i un parell d'ous, molt sovint) en relació a qualsevol cosa o esdeveniment condicionen la manera com observem i processem un fet, un objecte artístic o una conversa en una tertúlia de cafè.

Fa setmanes que el vaig devorar i el seu eco encara ressona dins meu. Com han fet una darrere l'altra les novel·les de Siri Hustvedt. Des de la llunyana *Allò que vaig estimar*, amb què em vaig endinsar en el seu món i ja no n'he pogut sortir, fins a la recent, tot i que menor, *L'estiu sense homes*. És una escriptora genial, que fa de les seus llibres assajos novel·lats, en què cada línia conté profundes dosis de reflexió, en què les idees i les referències intel·lectuals s'escolen a cada diàleg. La seva literatura és brillant. Segurament, al dia d'avui, molt superior a la del seu marit, Paul Auster.

Si llegeixes Hustvedt ressonarà dins teu durant dies, setmanes, mesos. Perquè la seva escriptura té fons i deixa petjada. I ressonarà també perquè els temes que aborda, moltes vegades servint-se de les idees de pensadors clàssics, són de rabiosa actualitat. Si no, què me'n dieu de l'última mostra de menysteniment de la dona al nou govern grec? Perquè si la protagonista d'*El món resplendent*, l'artista Harriet Burden, està farta de sentir-se "l'amfitrio-

na de les festes del seu marit" hi crea un complex joc de màscares artístic per fer-ho palès, o si Siri Hustvedt ha d'aguantar la impertinència d'un periodista que li diu que l'únic que l'interessava d'ella és saber més coses del seu marit, què no hem d'aguantar les dones d'arreu del món en la nostra vida professional i quotidiana? A Grècia es vol començar una revolució que s'hauria d'estendre a tot Europa amb un equip de govern que oblida la meitat de la seva població. Una revolució que es qualifica de radical però que no és més que la recuperació de l'ideari i sentit comú socialdemòcrata, tan maltractat i menystingut com les dones del continent.

Siri Hustvedt,

autora de la novel·la 'El món resplendent', en què parla de l'art i la feminitat
ANDREU PUIG

Són moltes les dones resplendents que veuen la seva lluentor eclipsada per les convencions, els prejudicis i les expectatives fonamentades en la mena de genitals. Entre els ambients més rancis, però també entre la progressia novaiorquesa en què es mou la Harriet Burden de Hustvedt. Aquest és un mal que impregna totes les esferes, també les més revolucionàries i cultes. Connectant amb el que escriu Hustvedt, no em vull perdre l'exposició al Matadero de Madrid, *Guerrilla Girls 1985-2015*. Perquè la resposta a si encara s'han de despullar les dones per entrar als museus, continua sent afirmativa.

Un últim apunt: en honor a aquest col·lectiu feminista nord-americà, batejo aquest racó com a *Guerrilla Corner*. Perquè els noms sempre, sempre, són una declaració d'intencions. *